

ד"ר כריסטופר מרק מילרוי
פתולוג - רופא משפטי פורנזי
מחלקת הפתולוגיה האנטומית
בית החולים של אוטווה, קנדה

תרגום החלק העיקרי (ע' 4-7) מחוות דעתו של ד"ר כריסטופר מילרוי

דו"ח זה מכיל 7 עמודים.

תאריך: 26 בנובמבר 2020.

לפי פנייתו של ירום הלוי, עורך הדין מתל אביב, ישראל.

מידע רקע

הנדון: רומן זדורוב – תיק רצח הילדה תאיר ראדה – בקשה למתן חוות דעת קצרה.

בשם מרשי מר רומן זדורוב אני מבקש את חוות דעתך הקצרה לגבי האמור להלן:

1. ביום 6.12.06 הילדה תאיר ראדה בת 14 (להלן: **המנוחה**), היתה בבית ספרה בעיר קצרין בצפון ישראל.

2. משלא שבה הביתה אחרי ביה"ס, החלו לחפש אחריה הוריה וכן מתנדבים.

3. גופת המנוחה התגלתה בתא שירותים בבית הספר בחלוף כחמש שעות לאחר מותה, שנגרם כתוצאה מאובדן דם חיצוני מחתכים שבוצעו בצווארה.

4. בעת שגופת המנוחה התגלתה, היא היתה שרועה על מכסה מושב האסלה שהיה מורד (להלן: **המכסה**), כשישבנה וגבה התחתון על המכסה, ראשה מוגבה מעל יתר חלקי הגופה ונשען על מיכל ההדחה, מוטה אל קיר התא השמאלי (מעניי המתבונן מבחוץ), לחייה השמאלית צמודה אל הקיר וצווארה ממוקם מעבר לאסלה, פונה לרצפה מעל פינת התא השמאלית הרחוקה.

מצ"ב תמונות הגופה כפי שנמצאה וכן כתמי הדם שנמצאו פזורים בתוך התא.

5. כמו כן, התגלה בסמוך לגופתה, על גבי צדו הימני של המכסה (מעניי המתבונן מבחוץ), בסמוך לישבנה של המנוחה, כתם דם של המנוחה שזלג ועצר באותו מקום (להלן: **כתם הדם**) (מצ"ב תמונות).

6. מספר דקות לאחר גילוי הגופה ניגשו אל גופתה פרמדיק וחובש, וביצעו את הפעולות הבאות בהתאם לעדויותיהם:

הפרמדיק: "...הנערה נמצאה שרועה על מכסה האסלה ... ובבדיקה ראשונית נמצאה צפידת מוות ... מכיון שהתבקשנו ע"י קצין המשטרה במקום, ראובן, לא להזיז את גופת הנערה, ביצענו קביעת מוות ראשוני... ע"י חיבור המוניטור" ... לא היה צורך לבצע פעולות החיאה כלשהן.

החובש: "...נאמר לנו ע"י קצין משטרה לא לגעת יותר מדי בנערה, ולצורך קביעת המוות היינו חייבים לחבר מוניטור + "חיברנו את המוניטור, שלא הראה שום סימני חיים. אני חיברתי את מדבקות המוניטור ("שתים ע"י הכתפיים ושתים ע"י האגן") ובאותו זמן היבחנו בצפידת מוות" + "אני שוב הזזתי את שער הנערה" + "לא" (לא עשיתי שום פעולה אחרת).

7. בנוסף, לאחר פעולת הפרמדיק והחובש, הגופה נותרה באותה תנוחה בה נמצאה וצולמה.

שאלות (עם חוות דעתי באותיות נטויות)

1. האם דם המנוחה שהותיר את כתם הדם בסמוך לישבנה, זלג אליו זמן קצר לאחר שהיא מתה מפציעה, דהיינו עד שעה לאחר מותה?

לדעתי הדם שנמצא על מכסה האסלה זלג בזמן הרצח, או זמן קצר אחריו. הסבר מורחב יותר ניתן בתשובות למטה.

2. האם דם המנוחה שהותיר את כתם הדם בסמוך לישבנה, זלג אליו רק אחרי כחמש שעות לאחר מותה (לאחר שהגופה התגלתה)?

לדעתי הדם לא היה יכול לזלוג לאחר 5 שעות אל המקום שהוא נראה בתמונות.

נוכח סיבת המוות אין זה סביר שדם כלשהו נשאר באיזור הפצע 5 שעות לאחר המוות. אפילו אם נשאר דם כלשהו, אז הוא היה בכמות מזערית (כלומר מספר טיפות של דם), אבל בשום אופן לא הכמות שהותירה את כתם הדם על יד ישבן הנערה, על מכסה האסלה. חתך בצוואר הוא סוג פציעה שונה מפציעת דקירה בחזה או בבטן, משום שבחתך בצוואר אובדן הדם הוא חיצוני. יתכן וכמות קטנה של דם תישאב לראות, אבל לא יהיה דימום פנימי משמעותי כלשהו בחללי

הגופה, כמו שהיה קורה בפציעת דקירה בחזה או בבטן, ששם הדם יכול להצטבר בחללי הגופה ולצאת לאחר מכן כאשר הגופה מוזזת. היתה צריכה להיות תזוזה מסיבית של הגופה (בפועל ע"י הפיכתה ב-180 מעלות, עם הראש כלפי מטה) כדי לגרום זליגת דם 5 שעות לאחר המוות, דבר שלא דווח ע"י הצוות הרפואי, כפי שפורט לעיל.

3. במידה והפרמדיק והחובש הזיזו קלות את הגופה (מבלי לשנות את תנוחתה), האם היא היתה יכולה לדמם שוב בחלוף חמש שעות לאחר המוות?

לדעתי דם לא היה זולג מהפצעים אם לא היתה תזוזה משמעותית של הגופה. תזוזה של המעיל ספוג הדם ו/או חיבור של רפידות הא.ק.ג. לגופה, לא היו גורמים לדם לזלוג. ראה תשובתי לשאלה מס' 2.

לדעתי מנח הגופה נותר זהה מהרגע שבו הושארה מתה ועד שצולמה כפי שהיא נראית בתמונות.

הגופה נמצאה בצפידת מוות ע"י הפרמדיק והחובש. גם בדו"ח הנתיחה אחר המוות מדווח שהגופה הייתה בצפידת מוות. צפידת מוות מתפתחת בשרירים לאחר המוות. כדי לשנות את מנח הגופה ותנוחתה הפרמדיק והחובש היו צריכים להפעיל כוח משמעותי, דבר המנוגד לדיווחיהם.

4. במידה והפרמדיק והחובש נגעו קלות בגופה (מבלי לשנות את תנוחתה) האם היא היתה יכולה לדמם בחלוף חמש שעות מהמוות?

כפי שצויין לעיל, לדעתי דם לא היה זולג מהפצעים אם לא היתה תזוזה מסיבית של הגופה. נגיעה קלה בגופה לא תגרום לדם לזלוג. כפי שהוסבר לעיל, יהיה צורך בתזוזה מסיבית של הגופה כדי לגרום זליגה משמעותית של דם (כגון כתם הדם על מכסה האסלה, על יד ישבן המנוחה) 5 שעות לאחר המוות. [במיוחד מפני שאפילו אם היה נותר דם באזור הפצע 5 שעות לאחר המוות, אז הוא היה בכמות מזערית (כלומר מספר טיפות של דם) – ראה תשובתי לשאלה מס' 2]

5. במידה והתשובה לשאלות 3 ו/או 4 היא חיובית, מה משך הזמן שבו היה הדם זולג מהגופה עד הפסקת הזליגה.
לא ישים.